

Mødet den 18. Juli 1935.

Fraværende: Kai Blicher, Vald. Kloster, K. Moustén og Alb. Olsen.

1. (J. Nr. 194—1935). Meddelelse fra Indenrigsministeriet om Godkendelse af Tillæg til **Sundhedsvedtægten**. (Mælkekontrollen).

Toges til Efterretning.

2. Indenrigsministeriets Godkendelse af **Købekontrakter** med:

a. (J. Nr. 22¹⁰—1935). Murermester R. B. Bromann.

b. (J. Nr. 22¹¹—1935). Murermester Chr. Jensen Rasmussen.

c. (J. Nr. 22⁸—1935). Samme.

d. (J. Nr. 22⁹—1935). Murernes coop. Forretning.

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 376—1935). Justitsministeriets Afgørelse af, hvorvidt Renterne af et Politimesteren udbetalt **Forskudsbeløb** kan kræves indbetalt til Kæmnerkassen.

Ministeriet svarer, at Kommunen ikke kan kræve Udbetaling af det nævnte Rentebeløb, naar der ikke i Forvejen er truffet Aftale derom.

I. C. Sørensen forstod ikke rigtig Ministeriets Afgørelse, og Svaret forekom noget søgt i visse Retninger. Aarhus Kommune havde Krav paa dette Rentetilgodehavende, der kunde gøres

ganske nøjagtigt op, naar man var enig om Beløbets Størrelse, Rentens Størrelse og det Tidspunkt, for hvilket Renten skulde beregnes. Taleren vilde henstille, at man ikke uden videre tager Sagen til Efterretning, men man henviser den til Budgetudvalget, og at man i Fremtiden, naar der skal udbetales forskudsvis Beløb til Politiet, faar en Aftale om, at der skal svares Renter deraf.

B o r g m e s t e r e n sluttede sig hertil, Ministeriets Svar skyldtes vel, at den Praksis havde været gældende i en Aarrække, men man kunde jo herefter paatale det i Forvejen.

V a l d. P e d e r s e n henstillede, at man fremtidig udbetaler mindre Forskud til Politiet, saa der ikke bliver noget at trække Renter af til Politiets Kasse.

Sagen henvistes til Budgetudvalget.

4. (J. Nr. 199—1935). Undervisningsministeriets Stadfæstelse af **Skoleplan** for Marselisborg Skole.

Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 153—1935). Meddelelse fra Undervisningsministeriet om, at Lærer H. J. Baden er udnævnt til **Overlærer** ved Borgerskolen i Ny Munkegade fra 1. August d. A.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 223—1935). Meddelelse fra Amtsnævnet i Henhold til Lov Nr. 322—1934 om Godkendelse af de af Byraadet planlagte **Arbejder i Skovene**.

Nævnet godkender samtlige Arbejder, naar de udføres overensstemmende med, hvad der er angivet i Byraadets Andragende, saaledes at det bl. a. nøje iagttages, at Arbejdslønnen bliver 1,31 Kr. pr. Time, og Arbejdstiden 36 Timer pr. Uge.

I. C. Sørensen vilde meget henstille, at det Udvalg, som faar med disse Arbejder at gøre, kommer i nøje Samarbejde med Socialudvalget, da dette Udvalg havde bedst Kendskab til, hvilke Mennesker der burde sættes i Arbejde her.

Vald. Pedersen svarede, at Skovudvalget selvfølgelig rettede sig efter Loven, og den krævede, at det skulde ske i Overensstemmelse med Socialudvalget for derved at aflaste dette Udvalgs Budget. Man vilde bl. a. søge at beskæftige en Del ældre Arbejdsmænd, som havde mistet deres Plads, fordi Arbejdsgiverne vilde have yngre Folk, og for saadanne var det næsten umuligt af faa Arbejde.

Toges til Efterretning.

7. (J. Nr. 330—1935). Skrivelse fra Hærens Lægekorps med Forslag til en Ændring af § 16 i Overenskomsten med Kommunen om **Hospitalsbehandling af syge af Hæren.**

Hærens Lægekorps foreslaar, at § 16 faar følgende Affattelse:

»Betaling for Kur og Pleje af de i Punkt 2 anførte Personer, der lider af epidemiske Sygdomme, som i Henhold til Epidemiloven er under vederlagsfri Behandling, ydes efter den i Henhold til Lov Nr. 137 af 2. Maj 1934 af Indenrigsministeriet til enhver Tid fastsatte Takst for Statens Refusion af de ommeldte Udgifter. Denne Takst indbefatter alle Udgifter til Behandlingen af de paagældende Patienter, herunder Udgifter til Operationshonorarer, Røntgenfotografering og Desinfektion af de af Patienterne benyttede Gangklæder.

For offentlig Behandling gælder samme Takst som for vederlagsfri Behandling, saafremt

den offentlige Behandling foregaar paa Sygehus.»

Sygehusudvalget indstiller at tiltræde Forslaget.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 380—1935). Forslag til Fundats for Købmand Philipsons **Legat** til Fordel for Aarhus Købmænds Hjælpekasse.

Legatudvalget har intet herimod at erindre.

Tiltraadtes.

9. (J. Nr. 291—1935). Regnskab fra Teknologisk Institut for Byraadets Bevillinger til Afholdelse af Fagkursus for **Arbejdsløse**.

Det vedtoges at udbetale et Beløb paa 2951,62 Kr.

10. (J. Nr. 384—1935). Andragende fra Sporvejsudvalget om Dispensation fra Motorlovens § 4 m. H. t. 4 **Trambusser**.

Bevilgedes.

11. (J. Nr. 390—1935). Indstilling fra Belysningsudvalget om, at Gaden „**Grønland**“ nedlægges.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at Gaden ikke eksisterer mere, men forhaabentlig fandt man en anden Plads, hvor Navnet »Grønland« kunde bevares.

I. C. Sørensen spurgte, om Belysningsudvalget uden videre kunde annektere dette Areal. Hvis Udvalget ikke skulde betale noget for Pladsen, burde der maaske være en Aftale derom.

Borgmesteren pegede paa, at Belysningsvæsenet havde afholdt Udgiften til Køb af de gamle Ejendomme, der nu var nedrevet, og den Pris var meget større end Gadens Værdi. Men forøvrigt blev det jo indenfor Kommunen.

Holger Eriksen syntes, at man hellere skulde yde et Beløb til Belysningsvæsenet, fordi det har fjernet det gamle grimme Kvarter der-nede; ellers maatte Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse betale for at faa saadanne Huse nedrevet.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 97—1935). Forslag til **Gadeanlæg** paa De forenede Jernstøberiers Grund ved Knudris-gade.

Fra Stadsingeniøren forelaa følgende Erklæ-ring:

»De forenede Jernstøberier ønsker at flytte deres Fabrik i Knudrisgade, hvorfor de gennem Arkitekt Høeg-Hansen har fremsendt to For-slag til Gadeplaner for Arealet, Forslag A. den $\frac{9}{4}$ og Forslag B. den $\frac{20}{100}$. Desuden til Orien-tering et Forslag C.

Af disse giver Forslag B. den bedste Løs-ning, idet den vil tillade engang senere, hvis Kommunen maatte ønske det, at føre Gaden C. A. D. igennem til Kirkegaardsvej og Fin-sensgade, der med den paabegyndte og plan-lagte Udvikling i den nordre Bydel vil faa stærkt stigende Betydning.

Af den medfølgende Plan Nr. 28732 ses det, at Forslaget tillige giver Mulighed for en betydelig Forkortelse af Sporvejslinien til Trøj-borg, saafremt man til sin Tid kunne ønske denne omlagt, eventuelt i Forbindelse med en Trambuslinie ad Dronning Margrethesvej-Skov-vejen-Kystvejen.

Stigningen af den nye Gade vil blive ca. 20 $\frac{100}{100}$ mindre end for Trøjborgvej.

Indtil Gaden eventuelt gennemføres til Kirkegaardsvej, bør ny Bebyggelse ikke føres

længere op i Vestsiden af Gaden C. A. D., end at den nuværende Adgang gennem Smøgen til Kirkegaardsvej bevares.

Gadebredden er i Forslagene A. og C. forudsat 15 m, i Forslag B. til 17,0 m. Bredden vil vanskelig kunne blive større, hvorfor jeg skal foreslaa at tilskrive Andrageren efter medfølgende Forslag:

I Besvarelse af Arkitektens Ansøgninger af $\frac{9}{4}$ og $\frac{20}{6}$ d. A. om Godkendelse af Gadeplaner paa De forenede Jernstøberiers Fabriksarealer ved Knudrisgade m. fl. Gader skal man meddele, at Byraadet kan tiltræde det som Forslag B. mærkede Udkast af $\frac{18}{6}$ 1935.

Inden endelig Approbation gives, maa der dog til Byraadet indsendes Udstykningsplaner og mere detailleret Gade- og Kloakprojekt i 2 Ekspl. og i Maalestoksforhold mindst 1:500.

Opmaalingen skal være fastlagt i Forhold til Kommunens Polygonpunkter og Nivellementer i Forhold til Kommunens Fixpunkter.

Indtil Gaden C. A. D. eventuelt gennemføres til Kirkrgaardsvej ønskes Forbindelsen gennem Smøgen ud til Kirkegaardsvej opretholdt for Færdsel.

Den paa Planen angivne Gadebredde af 17,0 m vil nødvendiggøre en Dispensation fra Bygnings- og Vejvedtægten. Byraadet vil dog være villig til at anbefale en saadan Dispensation under Forudsætning af, at Gaden C. A. D. faar 11,0 m Kørebane og 3,0 m brede Fortove. Gaden A. B. skal udlægges med 10,0 m Kørebane og 3,5 m brede Fortove.

Fortovene skal belægges med 2 Rækker Fliser à 0,79 m med mellemliggende 2 Skifter Chaussebrosten, paa den øvrige Del lægges Emulsionsbeton paa Slagger.

Kørebanerne indfattes af 1. Sort Kantsten med 3 Skifter 2. Sort Rendestensten. Belægningen udføres som 22 cm overfladebehandlet Macadam paa 6 cm Slagger. Oprunding 1:100.

Indtil nærmere Angivelse af Udstykningen og det bebyggede Areal foreligger, maa man forbeholde sig at tage Stilling til den ønskede Byggehøjde«.

Tiltraadt af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

Borgmesteren anbefalede Forslaget, idet der skulde forhandles nærmere om Sagen, efterhaanden som Udstykningen skred frem. Sagen skulde nu tilstilles Sundhedskommissionen.

Indstillingen vedtoges.

13. J. Nr. 30¹⁸—1935). Andragende om Fornyelse af Koncession for **Omnibusruten Aarhus—Brabrand**.

Anbefalet af Brolægningsudvalget for 2 Aar paa sædvanlige Betingelser.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 30¹⁶—1935). Andragende om Fornyelse af Koncession for **Fragtruten Viborg—Aarhus**.

Anbefalet af Brolægningsudvalget for 2 Aar paa sædvanlige Betingelser.

Tiltraadt ved Cirkulation.

15. (J. Nr. 30¹⁴—1935). Andragende om Fornyelse af Koncession for **Ruten Aarhus—Kongsvang—Rosenvang**.

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Da Kommunen har sluttet Overenskomst med Viby Sogneraad om Sporvejs- og Trambuskørsel til Kongsvang og Rosenvang, kan Udvalget ikke anbefale Chr. Overgaards Andragende om Koncessionsfornyelse.«

Tiltraadtes.

16. (J. Nr. 366—1935). Andragende fra N. B. M. Gaarsdal om Tilladelse til at arrangere **Turist-Rundture** i Sommer.

Brolægningsudvalget kan anbefale Andragendet paa Betingelse, at der til Turistkørselen anvendes dertil egnede Vogne, og at der medfølger en egnet Fører.

Tiltraadtes.

17. (J. Nr. 30¹⁷—1935). Andragende om Koncession paa en **Lastbilrute Voldby--Aarhus**.

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Udvalget kan vedblivende anbefale, at der gives Hans Pedersen, Voldby, Koncession paa en Lastbilrute fra Voldby til Aarhus, dog paa Vilkaar, at Koncessionen kun gælder for 2 Aar, og at der ved Ruten kun beskæftiges organiseret Arbejdskraft til tariffmæssig Betaling. Iøvrigt paa de i Byraadets Skrivelse af 28. Januar d. A. opgivne Vilkaar.«

Tiltraadtes.

18. (J. Nr. 339—1935). Skrivelse fra Aarhus Handelsforening angaaende Spørgsmaal om en Forhandling vedrørende **Omnibusruten Aarhus--Spørring--Randers**.

Fra Aarhus Handelsforening forelaa en Hensetting om, at Sagen tages op til fornyet Overvejelse, og at der navnlig gives Befolkningens Repræsentanter i denne Sag Lejlighed til en Forhandling med Byraadet.

Brolægningsudvalgets Flertal (Andr. Bitsch og Hans Madsen) udtaler, at da Byraadet har truffet Afgørelse i Koncessionsspørgsmaalet Aarhus--Spørring--Randers Automobilrute, maa det overlades til Byraadets Afgørelse, om der skal forhandles videre i Sagen.

Udvalgets Mindretal (J. R. Fanger og Kai Blicher) anbefaler, at det paagældende Udvalg faar Tilladelse til at fremsætte deres Synspunkter i Sagen for Brolægningsudvalget.

Andr. Bitsch forelagde Sagen og erklærede, at Brolægningsudvalgets Flertal mente, at Udvalget savnede Kompetence til at drøfte en Sag, som allerede var afgjort af Byraadet.

Borgmesteren erindrede om, at der i sin Tid kom en enstemmig Indstilling fra Brolægningsudvalget, og Byraadet tiltraadte enstemmig denne, som gik ud paa at anbefale, at Statsbanerne faar Koncession paa Ruten, idet man dog samtidig forlangte, at Statsbanerne skulde affinde sig paa forsvarlig Maade med Ejerne angaaende deres Vogne og Personale. Der var dog ikke kommet noget ud deraf, idet Indehaverne af Ruten ifølge et Brev, som Taleren havde modtaget fra Generaldirektør Knutzen, pure havde nægtet at forhandle med Statsbanernes Repræsentanter og sagt, at der var nedsat et Udvalg til at varetage Rutebilejernes Interesser, og dette Udvalg havde forbudt dem at forhandle. Generaldirektøren haabede derfor, at Byraadet fastholdt sit tidligere Standpunkt. Taleren syntes, at Mindretallet i Byraadet her handlede paa en lidt mærkelig Maade, idet de først enstemmig havde sluttet sig til Indstillingen og nu gik imod dette og foreslog at forhandle om en Sag, som Byraadet allerede havde afgjort. Det maatte de Herrer selvfølgelig selv om, men Byraadet kunde næppe anerkende, at et Udvalg var kompetent til at handle udenom Byraadet. Det paagældende Biludvalg burde have henvendt sig til Byraadet, før man traf sin Afgørelse. Naar der var skrevet i et Blad, at der var brugt kraftige Trusler over-

for Byraadet fra Statsbanernes Side, bl. a. truet med Nedlæggelse af Grenaabanen, saa vilde Taleren dementere dette. Der havde ikke foreligget noget som helst i den Retning; det var ganske frivilligt, at Byraadet havde taget denne Stilling. Man ønskede i Aarhus det bedst mulige Samarbejde med Oplandet og man havde altid været lydhør overfor Beboernes Ønsker og gerne villet imødekomme dem; men det gjorde vel ikke særlig Forskel, om det var Statsbanerne eller et Par private Personer, der kørte denne Rute. Man maatte ogsaa se paa Sagen som Helhed, og Landets Borgere var dog interesseret i, at Statsbanernes Underskud blev saa lille som mulig. I Skrivelsen fra Handelsforeningen antydedes, at Byraadet i Randers skulde have stillet sig mere velvilligt end i Aarhus, men Taleren havde fra Borgmesteren i Randers faaet oplyst, at Stillingen der var ganske den samme som i Aarhus. Det var naturligvis beklageligt, at der fra Oplandet blev fremsat Trusler mod Aarhus, men Taleren troede dog ikke meget derpaa, og naar Statsbanerne først havde overtaget Ruten og drev den forsvarlig, vilde denne Stemning vist hurtig forsvinde. Taleren vilde anbefale, at Byraadet fastholder sin tidligere Beslutning og svarer, at Byraadet ikke kan optage nogen Forhandling om Sagen.

J. R. Fanger havde desværre været paa Ferie, da Henvendelsen kom til Brolægningsudvalget om en Forhandling, og efter hvad Taleren havde bragt i Erfaring, havde Direktør Blicher bedt om at faa Sagen udsat, men ved næste Møde fik man at vide, at den var ekspederet. Nu var der kommet en ny Henvendelse, og Udvalgets Mindretal henstillede til Byraadet at tage

en Forhandling med dem; man kunde dog nok høre Folks Mening om Sagen, og det behøvede jo ikke at ændre Byraadets Stilling dertil. Borgmesteren havde henvist til et privat Brev fra Generaldirektøren, men Taleren havde ogsaa hørt Hr. Knutzen udtale, at han aldrig vilde overtage nogen Rute imod Beboernes Ønske, og saa maatte man vel gaa ud fra, at han heller ikke vilde overtage denne Rute.

Borgmesteren svarede hertil, at hvis Hr. Fanger havde været fraværende ved Udvalgs-mødet, kunde han jo havde taget Særstandpunkt i Byraadet, hvis han da var til Stede; men der var ingen fra Mindretallets Side, der protesterede mod Afgørelsen. At give sig til at forhandle med et selvbestaltet Udvalg, naar man ikke mener noget dermed, var kun Spilfægteri; Forhandlingen maatte nu føres med Statsbanerne og ikke med Byraadet. Taleren havde deltaget i et Møde med forskellige Sogneraad og havde paa Forespørgsel svaret, at Byraadet selvfølgelig fastholdt det Standpunkt, man havde indtaget. Men paa Foranledning af Thomas Nielsen havde Taleren svaret, at Byraadet vilde tage Sagen op paany, hvis Statsbanerne ikke affandt sig med Bilejerne paa en honnet Maade. Dette stod Taleren ved, men en saadan Situation forelaa jo slet ikke.

I. C. Sørensen hævdede, at det var i Overensstemmelse med god gammel Sæd og Skik, at de ansvarlige Myndigheder stiller sig imødekommende overfor Folk, der ønsker at forhandle med dem. Hvis man gik bort fra denne Regel, kom man ind paa Metoder, der kendtes andetsteds, men som man ikke her til Lands ønskede at komme ind paa. Sagen drejede sig her om, hvorvidt Byraadet vil forhandle med et Udvalg,

der var Udtryk for en Del af Befolkningen, og muligvis havde de nye Momenter at fremføre i Sagen; derfor burde Byraadet henvise dem til Brolægningsudvalget, som kunde høre, hvad de havde at sige. Det var ofte bebrejdet Aarhus, at Byen havde været for lidt i Kontakt med sit Opland og undertiden stillede sig for afvisende, og det burde ikke ske her.

Vald. Pedersen kunde i al Almindelighed være enig med Landsretssagføreren, for som Regel var det uhøfligt at sige nej til Folk, der ønskede en Samtale. Men her var det ikke Byraadet, der skulde forhandles med, men Generaldirektoratet eller Trafikministeriet, og hvis de kunde bevæge Statsbanerne til at frafalde deres Krav, havde Aarhus Byraad næppe noget derimod. Staten kunde ekspropriere privat Ejendom, men kun mod Erstatning, og det samme Princip havde Byraadet fulgt her ved at forlange, at Statsbanerne skal affinde sig med Rutebilejerne. Dette havde de ogsaa gjort paa de Ruter, som hidtil var overtaget, Materiellet var købt til Vurderingspris, Chaufførerne var forblevet i deres Stilling, og Ejerne var som Regel blevet ansat som Ledere paa Ruten. Men de private Bilejere havde altid haft svært ved at holde en ordentlig Arbejdstid, og det var paa den Maade, de konkurrerede med Statsbanerne. Her var gaaet Politik i Sagen, det saa man tydeligt, naar den ivrige Retsstatsmand Lærer Petersen fra Egens paa Mols var med i Udvalget, for han kunde jo ikke have Interesse af Spørringruten. Det saa underligt ud, at Handelsforeningen vilde blande sig i denne Sag, og at Konsul Barnow nu vilde forsøge at spille Overbyraad. Han burde hellere beskæftige sig med andre Ting, f. Eks. at lade Havnearbej-

derne i Aarhus fragte Skibene, i Stedet for at de skal medbringe fremmede Arbejdere til at gøre det. At Generaldirektør Knutzen skulde have fremsat en saadan Udtalelse som Hr. Fanger nævnte, tvivlede Taleren meget om. Ogsaa Forholdet med Lastbilerne burde tages op; her var Eksempler paa, at Chauffører kørte 12—14 Timer i Døgnet for en Ugeløn af 28 Kr., og flere gode Borgere i Aarhus By undsaa sig ikke ved at benytte disse Køretøjer. Taleren vilde anbefale at fastholde den tidligere Vedtagelse.

I. C. Sørensen fandt det ganske rimeligt, at Aarhus Handelsforening affatter en saadan Skrivelse til Byraadet. Man havde jo den Slags Organer for at varetage deres Medlemmers Interesser, og naar Foreningen mente, at Sagen har Betydning for Byens Næringsdrivende, var der ingen Grund til at angribe den derfor. Hr. Vald. Pedersen tilhørte jo selv en Bevægelse, der var meget stærk i Organisation, men saa maatte han ogsaa finde sig i, at andre Organisationer benytter sig af samme Ret. Chaufførernes Forhold kunde man vist godt lade ligge ved denne Lejlighed; her drejede det sig kun om, hvorvidt man vil forhandle med et Udvalg, der repræsenterer en Del af Befolkningen, og det burde man absolut ikke afslaa.

Vald. Pedersen forstod godt, at det med Underbetalingen ikke interesserede Landsretssagføreren, men det interesserede i høj Grad Taleren, for det var ved denne ublu Konkurrence, de private kunde konkurrere med Statsbanerne og paaføre Staten Underskud, som alle Landets Folk skulde være med til at betale. Det var ikke nogen rar Sag for Landsretssagføreren at forsvare, men han var jo vant til at skulle lave sort

til hvidt, og det saa man tydeligt her. Nu havde Byraadet efterhaanden indført nye Betingelser for at anbefale Koncessioner, idet man krævede tariffmæssig Betaling og Arbejdstid. Men her maatte der altsaa forhandles med Statsbanerne; Byraadet havde intet at forhandle om.

Holger Eriksen bemærkede, at det egentlig ikke her drejede sig om, hvorvidt Staten skal overtage Ruten eller ikke, men om man skal forhandle med disse Mennesker. Taleren kunde for saa vidt give Landsretssagføreren Ret; men her var Forholdet det, at de var blevet henvist til at forhandle med Statsbanerne; det havde de afslaaet, og saa længe det var Tilfældet, kunde det ikke nytte, at de kom til Aarhus Byraad og krævede Forhandling.

J. R. Fanger fandt, at Hr. Vald. Pedersens Løn- og Fagforeningsbetragtninger ikke vedkom denne Sag. Men der var forskellige Skrivelser, som ikke havde været forelagt Byraadet, og private Breve, som man ikke hidtil havde kendt. Naar Handelsforeningen nu ønskede, at Byraadet skal høre, hvad disse Folk har paa Hjerte, saa burde man ikke afslaa deres Anmodning.

Borgmesteren havde faaet et privat Brev fra Generaldirektøren og fandt ikke Anledning til at fremlægge dette for Byraadet, men da Sagen nu kom frem, havde Taleren fundet det rigtigt at gøre opmærksom paa dette Forhold. Den Skrivelse, som blev ekspederet fra Kontoret første Gang, var en Meddelelse fra Brolægningsudvalget om, at det ikke mente at være kompetent til at optage en Forhandling, og det blev saa meddelt. Det var selvfølgelig rigtigt, at man skal tage Hensyn til Oplandet. Men her havde Byraadet taget en Beslutning og henvist til en Forhandling med

Statsbanerne, og naar de paa Forhaand nægtede dette, havde Byraadet intet at forhandle med dem om. Hvis Statsbanerne ved en Forhandling havde budt dem Vilkaar, som de fandt uantagelige, kunde de være kommet til Byraadet, men noget saadant forelaa jo slet ikke, og Byraadet kunde derfor ikke andet end henvise dem til at forhandle med Statsbanerne.

I. C. Sørensen kunde ikke udtale sig om, hvorvidt disse Folk har handlet ukorrekt overfor Statsbanerne, men det var ukorrekt og uklogt af Byraadet at nægte dem en Forhandling. Taleren vilde paa Gruppens Vegne foreslaa, at Sagen henvises til Brolægningsudvalget, som kan tage en Forhandling med dem.

Holger Eriksen svarede, at man ikke kunde forlange Høflighed overfor Folk, som gjorde Nar ad en. Naar Byraadet havde henvist dem til at forhandle med Statsbanerne, og de nægtede dette, var det at gøre Grin med Byraadet.

I. C. Sørensen havde ikke opfattet Sagen saaledes. Disse Folk betragtede det som en Velfærdssag for dem; derfor burde Byraadet høre deres Standpunkt og ikke fuldstændig afvise dem.

Borgmesteren foreslog at svare, at man paa nuværende Tidspunkt ikke kan optage nogen Forhandling med dette Udvalg, men maa henvise dem til at forhandle med Statsbanerne.

Borgmesterens Forslag vedtoges med 12 Stemmer mod 5.

19. (J. Nr. 391—1935). Andragende fra Brevdueforeningen »Aros« om Tilladelse til Opstilling af en permanent **Totalisatorkiosk** ved Immervad.

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Da den gamle Brevduekiosk er alt andet end dekorativ, kan Udvalget anbefale Forslaget, dog saaledes, at Kiosken m. v. bygges paa Klodser, saa den efter hver Sæson kan fjernes.«

Indstillingen vedtoges.

20. (J. Nr. 386—1935). Indstilling fra Brolægningsudvalget om, at der søges yderligere 16000 Dage til **Ungdomsarbejdet** ved Fodboldbaner paa Stadion.

Følgende Indstilling forelaa:

»Da det bevilgede Antal Dage til Ungdomsarbejdet vedrørende Fodboldbanerne ved Stadion er opbrugt, skal man indstille, at der søges Anerkendelse af f. Eks. yderligere 16000 Dage. Der er stadig meget Arbejde paa Banen overfor den ny Opvisningsbane, ligesom det er Hensigten at planere Areal til yderligere 3 Baner ved Observatorievejen.

De 16000 Dage skal give et Statstilskud paa 40000 Kr., og Kommunens Udgifter vil samtidig i Henhold til de indhøstede Erfaringer udgøre ca. 32000 Kr.«

Andr. Bitsch anbefalede Forslaget, som gik ud paa at faa Arbejdet med Fodboldbanerne gjort færdigt. Den første Del var udført under ret vanskelige Forhold, og Arbejdet var derfor blevet forsinket og noget dyrere end beregnet; men det var til Gavn for de unge Mennesker, og Kommunen kunde ogsaa være tjent dermed.

Indstillingen vedtoges.

21. (J. Nr. 273—1835). Andragende fra **Nationalforeningen** til Tuberkulosens Bekæmpelse om Bevilling af 1000 Kr.

Anbefalet af Budgetudvalget.

Bevilgedes.

22. (J. Nr. 335—1935). Indstilling fra Budgetudvalget om, at Udgiften til **Fjernvarmeanlæg** i Christiansgade 18 opføres paa næste Aars Budget.

Indstillingen vedtoges.

23. (J. Nr. 401—1935). Indstilling fra Brolægningsudvalget om **Skærveslagning** efter Lov om mellemkommunal Refusion.

Følgende Indstilling forelaa:

»Efter at man nu har tilvejebragt et større Kvantum Sten til Skærveslagning, og Redskaber hertil iøvrigt er til Stede til Beskæftigelse af indtil 50 Mand, skal man foreslaa, at dette Arbejde sættes i Gang efter Loven om mellemkommunal Refusion. Arbejdet tænkes tilrettelagt saaledes, at der af Hensyn til Arbejdsydelsen arbejdes paa Akkord til Kommunens sædvanlige Pris 8 Kr. pr. m³, og at der gives Adgang til at slaa indtil 5 m³ pr. Uge. Til Brug for Refusionsberegningen udregnes et Timeantal ved at dividere Ugelønnen med normal Timeløn 105 Øre, og det maksimale Timetal bliver da 38. Formentlig vil Refusionsbeløbet kunne reducere Skærveprisen, saa den bliver omtrent normal.«

A n d r. B i t s c h forelagde Sagen. Der var i de sidste Aar benyttet haandslagne Skærver for at skaffe Arbejde, skønt de blev noget dyrere. Nu ønskede man at fortsætte dermed, saaledes at Arbejdet kom ind under den nævnte Lov. Indenfor Talerens Gruppe var der gjort opmærksom paa, at Fortjenesten her blev mindre end ved Arbejdet i Skovene i Henhold til samme Lov, og Taleren vilde derfor foreslaa, at de faar Lov til at slaa indtil 5½ m³ pr. Uge. Arbejderne vilde blive antaget efter Forhandling med Socialudvalget.

J. R. Fanger kunde tiltræde den foreslaaede Ændring, men saa maatte Timerne rettes tilsvarende.

Indstillingen vedtoges med den nævnte Ændring.

24. Borgmesteren meddelte, at Byraadet holder Ferie indtil 22. August.
-